

ÜSTÜN YETENEKLİ ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENME STİLLERİNİN BELİRLENMESİNE YÖNELİK BİR DURUM ÇALIŞMASI: KAHRAMANMARAŞ İL ÖRNEĞİ

A CASE STUDY ON THE DETERMINATION OF GIFTED STUDENTS' LEARNING STYLES: A SAMPLE OF KAHRAMANMARAŞ

^aCengiz TÜYSÜZ

^aDoç. Dr, Mustafa Kemal Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, ctuysuz@gmail.com

Özet

Bu çalışmada üstün yetenekli öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla çalışma 2012-2013 öğretim yılı bahar döneminde Kahramanmaraş Bilim ve Sanat Merkezinde öğrenimlerine devam eden 86 üstün yetenekli öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplamak amacıyla Grasha ve Riechmann (1982) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlanması Uzuntiryaki, Bilgin ve Geban (2003) tarafından yapılan Öğrenme Stilleri Ölçeği kullanılmıştır.

Çalışmada üstün yetenekli öğrencilerin bağımsız, işbirlikli, rekabetçi ve katılımcı öğrenme stili düzeyleri yüksek olarak bulunmuştur. Ayrıca öğrencilerin en çok İşbirlikli ve katılımcı öğrenme stillerine sahip olduğu belirlenmiştir. Çalışmada en yüksek düzeyde pozitif ilişki katılımcı ve bağımlı öğrenme stilleri arasında bulunurken, en yüksek negatif ilişki katılımcı ve pasif öğrenme stilleri arasında bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Üstün Yetenekli Öğrenciler, Öğrenme Stili

Abstract

In this study, it is aimed to determine the learning styles of gifted students. For this purpose, the study was conducted with 86 gifted students continuing their education in Kahramanmaraş Science and Art Center in the spring semester of the academic year 2012-2013. Learning Styles Inventory which was developed by Grasha and Riechmann (1982) and later adapted to Turkish by Uzuntiryaki, Bilgin ve Geban (2003) was used to collect data in the research.

In the study, gifted students' independent, cooperative, competitive and participatory learning styles levels was found to be high. In addition, it is determined that students have most cooperative and

participatory learning styles. In the study, while the highest order positive correlation was between the participant and dependent learning styles, the highest negative correlation was found between the participants and passive learning styles.

Keywords: Gifted Students, Learning Style

Giriş

Bireyler aynı eğitim-öğretim sürecini yaşamalarına rağmen birbiriyle aynı düzeyde ve aynı nitelikte öğrenememektedir (Saban, 2000). Öğrencilerin ilgisi, beklentisi, istekleri, yetenekleri, zekâ türleri, öğrenme stilleri ve diğer birçok psikolojik ve sosyo-demografik özellikleri (yaş, cinsiyet, gelir düzeyi vb) farklılıklar göstermektedir. Bu bireysel farklılıklar doğal olarak öğrencilerin öğrenme sürecini ve öğrenme düzeyini etkilemektedir (Ekici, 2013). Bu nedenle eğitim- öğretim faaliyetleri düzenlenirken bu bireysel farklılıklar dikkate alınmalıdır (Tatar ve Tatar, 2007).

Eğitim-öğretim faaliyetleri düzenlenirken hem bilişsel zekâsı akranlarına göre az gelişmiş öğrencilerin hem de zekâ düzeyi yaşlılarının çok üstünde olan üstün yetenekli öğrencilerin eğitsel ihtiyaçların karşılanması gerekmektedir (Levent, 2011).

Üstün yetenekli öğrencilerin diğer öğrenciler gibi gerek bilişsel gerekse duyuşsal alanda farklı ihtiyaçları vardır. Yapılan araştırmalar, üstün yetenekli öğrencilerin bu ihtiyaçlarını okul ortamında karşılamakta zorlandıklarını göstermektedir. Bu durum üstün yetenekli öğrencilerin eğitim ortamına karşı olumsuz tutum sergilemelerine neden olmaktadır. Dolayısıyla beklenen performansta düşüş yaşanmaktadır (Akarsu, 2001).

Üstün yetenekli öğrenciler, özellikleri ve ihtiyaçları bakımından yaşlılarından farklıdır (Horn, 2002). Üstün yetenekli öğrencilerin bu ihtiyaçlarını karşılamak için özel yetişmiş personel, özel hazırlanmış programlar, özel araç ve gereçler ile uygun eğitim ortamları gerekmektedir (VanTassel-Baska ve Stambaugh, 2005). Bu nedenle eğitim-öğretim ortamları öğrencilerin ilgi ve ihtiyaçlarını karşılayacak ve bireysel farklılığı dikkate alacak şekilde düzenlenmelidir.

Öğrenme stili, bireysel farklılığı ifade eden önemli kavramlardan biridir (Ekici, 2001). İlk kez 1960 yılında Rita Dunn tarafından ortaya atılan öğrenme stili kavramı; Dunn tarafından öğrencinin yeni ve zor bir bilgiyi öğrenirken kendine özgü yollar kullanması olarak tanımlanmıştır (Boydak, 2001). Grasha (1996) ise öğrenme stilini öğrencinin bilgiyi edinme sırasındaki yeteneği ile öğrenme sürecindeki deneyimlerinin bir araya getirilmesi olarak tanımlanmıştır. Bu tanımlara bağlı olarak Durukan (2013) öğrenme stilini bilgiyi öğrenirken, hatırlarken veya bilgiyi kullanırken kendine özgü izlediği yol olarak görmüş ve bireyin doğuştan bunu kazandığını ifade etmiştir.

Öğrenme stili, birey hakkında bilgi veren gözlenebilir ve ayırt edilebilir davranışları içermektedir (Kaplan ve Kies, 1995). Birey kendi öğrenme stilini bildiğinde daha kolay ve çabuk öğrenir, karşılaştığı problemlere daha hızlı çözüm üretir, kendine güven duygusu artar (Biggs 2001, Entwistle, McCune ve Walker 2001). Böylece derslere ve okula karşı olumlu tutum geliştirir (Durukan, 2013).

Bireylerin öğrenme stilleri belirlenirse, bireylerin nasıl öğrendiği ve nasıl bir öğretim tasarımı uygulanması gerektiği anlaşılabilir (Babadoğan, 2000). Öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi ile elde edilen bilgiler sayesinde eğitim-öğretim ortamlarının düzenlenmesi sağlanabilir (Akkoyunlu, 1995).

Öğrencilerin öğrenme stilleri dikkate alınarak düzenlenen eğitim-öğretim süreci öğrencilerin öğrenmelerinde etkili olabilir. Bu kapsamda, öğrencilerin gerçek olayları daha iyi algılamaları, neyi-nasıl öğreneceklerini bilmeleri ve öğrendikleri bilgileri uygun şartlarda kullanabilmeleri sağlanabilir (Ekici, 2013).

Günümüzdeki eğitim anlayışı eğitimcileri öğrencilerin özelliklerini daha iyi anlamaya ve bunu eğitim-öğretim ortamına nasıl aktarılabilirliğine yönelik çalışmalar yapmaya yönelmiştir (Hasırcı, 2006) . Bu nedenle bu çalışmada Grasha ve Riechmann (1982) tarafından geliştirilen öğrenme stili ölçeği kullanılarak üstün yetenekli öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla aşağıda belirtiler araştırma sorularına cevap aranmıştır:

1. Üstün yetenekli öğrenciler hangi öğrenme stillerine sahiptir?
2. Üstün yetenekli öğrencilerin sahip olduğu öğrenme stilleri arasında bir ilişki var mıdır?

Yöntem

Araştırma Modeli

Araştırmada tarama modellerinden genel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli geçmişte olan veya halen var olan bir durumu olduğu gibi betimlemeyi amaçlayan araştırma modelidir. Araştırmaya konu olan durum, hiçbir müdahale olmadan, kendi koşulları içinde olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır. Genel tarama modelinde evren ile ilgili bir yargıya varmak için evrenin tamamı ya da evremi temsil edecek nitelikte belirlenen bir örneklem ile yapılan tarama modelidir (Karasar, 2005) .

Örneklem

Araştırmanın evrenini Kahramanmaraş Bilim ve Sanat Merkezinde öğrenim gören üstün yetenekli öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklemi ise belirtilen okulda amaçsal örnekleme kullanılarak ulaşılabilen 86 üstün yetenekli öğrenci oluşturmaktadır. 9-14 arasındaki yaş grubunda bulunan bu öğrencilerden 42 tanesi kız, 44 tanesi ise erkek öğrencilerden oluşmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Öğrenme Stili Ölçeği (ÖSÖ): Öğrenme Stili Ölçeğinin orijinali Grasha ve Riechmann (1982) tarafından geliştirilmiş; Türkçe'ye uyarlanması ise Uzuntiryaki, Bilgin ve Geban (2003) tarafından yapılmıştır. Ölçekte öğrencilerin sınıflarındaki etkileşimlerine odaklanan model bağımlı-bağımsız, işbirlikli-rekabetçi ve pasif-katılımcı olmak üzere üç zıt stil ortaya konulmuştur. Grasha öğrencileri bağımsız öğrenenler, pasif öğrenenler, işbirlikli öğrenenler, bağımlı öğrenenler, rekabetçi öğrenenler ve katılımcı öğrenenler olmak üzere altı kategoriye ayırmış ve bu altı kategori kapsamında öğrencilerin hangi öğrenme stiline sahip olduklarını belirleyebilecek şekilde "Öğrenme Stili Ölçeğini" geliştirmiştir. 60 maddeden oluşan ölçek

5'li Likert olarak geliştirilmiş ve her öğrenme stili ile ilgili 10 madde bulunmaktadır. Bu çalışmada güvenirlіğın göstergesi olarak cronbach -iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır. Güvenirlіk katsayısı Bağımsız öğrenme stili için 0,65, Pasif öğrenme stili için 0,59, İşbirlikli öğrenme stili için 0,69, Bağımlı öğrenme stili için 0,60, Rekabetçi öğrenme stili için 0,63, Katılımcı öğrenme stili için 0,63 ve tüm ölçek için 0,77 bulunmuştur.

Verilerin Analizi: Öncelikle her bir öğrenme stili için toplam puan hesaplanmış ve öğrenme stilime ait olan aritmetik ortalama değeri hesaplanmıştır. Daha sonra ise frekans analizi yapılarak her bir öğrencinin sahip olduğu öğrenme stili belirlenmiştir. Bir öğrencinin öğrenme stili belirlenirken 6 öğrenme stilinden öğrenci ortalamasının en yüksek olduğu öğrenme stili esas alınmıştır. Ayrıca korelasyon analizi yapılarak öğrencilerin öğrenme stilleri arasındaki ilişki hesaplanmıştır.

Bulgular

Grasha ve Riechmann her öğrenme stili için düşük, orta ve yüksek olmak üzere 3 farklı düzey belirlemiştir. Grasha ve Riechmann ayrıca her düzey için bir puan aralığı belirlemiştir. Bu değerler tablo-1'de sunulmuştur. Ölçeğin üstün yetenekli öğrencilere uygulanması sonucunda elde edilen veriler kullanılarak her bir öğrenme stili için aritmetik ortalama değeri hesaplanmış ve üstün yetenekli öğrencilerin öğrenme stillerinin düzeyleri belirlenmiştir. Elde edilen verilerin analizi tablo-2'de sunulmuştur.

Tablo 1. Öğrenme Stili Ölçeği için Grasha ve Reichmann'nın tanımladığı Ortalama Değerler

	Düşük	Orta	Yüksek
Bağımsız	[1.0-2.7]	[2.8-3.8]	[3.9-5.0]
Pasif	[1.0-1.8]	[1.9-3.1]	[3.2-5.0]
İşbirlikli	[1.0-2.7]	[2.8-3.4]	[3.5-5.0]
Bağımlı	[1.0-2.9]	[3.0-4.0]	[4.1-5.0]
Rekabetçi	[1.0-1.7]	[1.8-2.8]	[2.9-5.0]
Katılımcı	[1.0-3.0]	[3.1-4.1]	[4.2-5.0]

Tablo 2. Üstün Yetenekli Öğrencilerin ÖSÖ Analiz Sonuçları

	N	X	Düzye
Bağımsız	86	3,804	Yüksek
Pasif	86	2,555	Orta
İşbirlikli	86	4,090	Yüksek
Bağımlı	86	3,823	Orta
Rekabetçi	86	3,748	Yüksek
Katılımcı	86	4,203	Yüksek

Çalışmada Bağımsız, İşbirlikli, Rekabetçi ve Katılımcı öğrenme stili seviyesi yüksek düzeyde bulunurken, Pasif ve Bağımlı öğrenme stili seviyesi orta düzeyde bulunmuştur.

Örneklem grubundaki öğrencilerin öğrenme stilini belirlemek amacıyla her öğrenci için ayrı ayrı tüm öğrenme stillerinin aritmetik ortalaması hesaplanmıştır. Aritmetik ortalaması en yüksek olan öğrenme stili katılımcının sahip olduğu öğrenme stili olarak belirlenmiştir. Yapılan analiz sonucunda öğrencilerin sahip olduğu öğrenme stillerine bağlı frekans dağılımı tablo-3’de sunulmuştur.

Tablo 3. Üstün Yetenekli Öğrencilerin Sahip Oldukları Öğrenme Stiline bağlı Frekans Analizi

	f	%
Bağımsız	14	16,3
Pasif	-	-
İşbirlikli	26	30,2
Bağımlı	7	8,1
Rekabetçi	14	16,3
Katılımcı	25	29,1
Toplam	86	100

Üstün yetenekli öğrencilerin % 16,3’ünün öğrenme stili bağımsız, , % 30,2’sinin öğrenme stili işbirlikli, % 8,1’inin öğrenme stili bağımlı, % 16,3’ünün öğrenme stili rekabetçi ve % 29,1’inin öğrenme stili katılımcı olarak belirlenirken, pasif öğrenme stiline sahip öğrenci bulunmamıştır.

Öğrencilerin sahip olduğu öğrenme stilleri arasında bir ilişki olup olmadığını belirlemek amacıyla öğrenme stilleri arasında pearson korelasyon katsayısı hesaplanmış ve bulgular tablo-4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Öğrenme Stilleri Arasındaki Korelasyon Analizi

	Bağımsız	Pasif	İşbirlikli	Bağımlı	Rekabetçi
Pasif	0,188				
İşbirlikli	0,116	-0,393**			
Bağımlı	0,261*	-0,332**	0,424**		
Rekabetçi	0,238*	0,217*	0,051	0,135	
Katılımcı	0,318**	-0,550**	0,537**	0,591**	0,033

* 0,05 düzeyinde anlamlı ilişki bulunmuştur.

** 0,01 düzeyinde anlamlı ilişki bulunmuştur.

Çalışmada pasif öğrenme stili ile işbirlikli, bağımlı ve katılımcı öğrenme stilleri arasında negatif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Ayrıca bağımlı öğrenme stili ile bağımsız ve işbirlikli öğrenme stilleri arasında, rekabetçi öğrenme stili ile bağımsız ve pasif öğrenme stilleri arasında, katılımcı öğrenme stili ile bağımsız, işbirlikli ve bağımlı öğrenme stilleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur.

Tartışma

Öğretmenler sınıftaki bazı öğrencinin ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır. Bu ihtiyacı karşılayamamasının sebeplerinden biri, bu öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemedeki başarısızlıktır (Bildiren, 2013). Bu açıdan bu çalışmada üstün yetenekli öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla Grasha ve Riechmann (1982) tarafından geliştirilmiş öğrenme stili ölçeği uygulanmış ve üstün yetenekli öğrencilerin Bağımsız, İşbirlikli, Rekabetçi ve Katılımcı öğrenme stili seviyesi yüksek düzeyde bulunurken, Pasif ve Bağımlı öğrenme stili seviyesi orta düzeyde bulunmuştur. Tüysüz, Karakuyu ve Aydın (2008) yaptıkları araştırmada üstün yetenekli öğrencilerin İşbirlikli ve Katılımcı öğrenme stillerinin düzeyinin yüksek olduğunu belirtmişlerdir.

Üstün yetenekli öğrencilerin en çok sahip oldukları öğrenme stilleri işbirlikli ve katılımcı öğrenme stilleri olarak belirlenmiştir. Cody (1983) yaptığı çalışmada üstün yetenekli öğrencilerin algılarının güçlü olduğunu, çalışmalarda aktif olmayı, diğer üstün yetenekli çocuklarla çalışmayı sevdiklerini, pasif olarak dinlemekten ziyade uygulamalara katılmayı tercih ettiklerini, tespit etmiştir(akt: Aşkın, 2006). Bu durum çalışmada elde edilen bulguları desteklemektedir.

Üstün yetenekli öğrencilerin katılımcı ve bağımlı öğrenme stilleri arasında yüksek düzeyde pozitif yönde, katılımcı ve pasif öğrenme stilleri arasında yüksek düzeyde negatif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur

Yapılan çalışmalarda üstün yetenekli öğrencilerin öğrenme stillerine uygun eğitim-öğretim ortamları oluşturulduğunda daha başarılı olabilecekleri belirtilmiştir (Dunn ve Milgram, 1993; Given, 1996; Şimşek, 2002). Bildiren (2013) ise normal düzeydeki öğrenci grubuna göre farklı öğrenme özellikleri ve ihtiyaçları olan üstün yetenekli öğrencilerin, öğrenme faaliyetlerinin onların tercih ettiği öğrenme stiline uygun olarak düzenlenmesinin onların potansiyellerini gerçekleştirmesini kolaylaştıracağını belirtmiştir. Başka bir çalışmada Güven (2007) bireylerin öğrenme stillerine uygun olarak eğitim görmesi onların verimini artıracığını, fakat öğrenme stillerine uygun olmayan şekilde eğitim görmesi bireyin güven ve başarısında olumsuz sonuçlar doğurabileceğini ve bireylerin kaygı düzeyini yükselteceğini ifade etmiştir. Öğrenme stili bireyin, öğrenme-öğretme sürecini kontrol etmesini, böylece öğrenme sorumluluğu üstlenebilmesini sağlamaktadır(Durukan, 2013). Aksi takdirde ortalama yetenek düzeyinin çok üstünde olan üstün yetenekli öğrencilerin etkili bir eğitim-öğretim görmelerini zorlaştıracaktır. (Akarsu, 2001). Bu nedenle üstün yetenekli öğrencilerin öğrenme stillerinin neler olduğunun ortaya konulması oldukça önemlidir.

Referanslar

- Akarsu, F. (2001). *Üstün Yetenekli Çocuklar: Aileleri ve Sorunları*, Ankara: Eduser Yayınları.
- Aşkın, Ö. (2006). *Öğrenme stilleri ile ilgili elektronik ortamda yayımlanan çalışmaların incelenmesi*, Yayınlamamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı, Ankara
- Akkoyunlu, B. (1995). Bilgi Teknolojilerinin Okullarda Kullanımı ve Öğretmenlerin Rolü, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11, 105-109.
- Babadoğan, C. (2000). Öğretim Stili Odaklı Ders Tasarımı Geliştirme, *Milli Eğitim Dergisi*, 147, 61-63.
- Biggs, J. (2001). *Enhancing Learning: A Matter of Style or Approach*, in Perspectives on Thinking, Learning and Cognitive Styles, Mahwah: Lawrence Erlbaum Associates.
- Bildiren, A. (2013). Examining of Learning Styles of Gifted Students, *Journal of Gifted Education Research*, 1(1), 10-21
- Boydak, A. (2001). *Öğrenme Stilleri*, İstanbul: Beyaz Yayınları.
- Dunn, R and Milgram, R. M. (1993). (Eds) *Learning styles of gifted students in diverse cultures. Teaching and Counseling Gifted and Talented Adolescents*, Gary Price: An International Learning Styles Perspective USA: Preager publishing.
- Durukan, E. (2013). Türkçe Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri Ve Öğrenme Stratejileri Arasındaki İlişki, *Turkish Studies- International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8(1), 1307- 1319.
- Ekici, G. (2001) *Öğrenme Stiline Dayalı Biyoloji Öğretimin Analizi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara, Türkiye
- Ekici, G. (2013). Gregorc ve Kolb Öğrenme Stili Modellerine göre Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillерinin Cinsiyet ve Genel Akademik Başarı Açısından İncelenmesi, *Eğitim ve Bilim*, 38(167), 211,225
- Entwistle, N.; Mccune, V. and Ealker, P. (2001). *Conceptions, Styles and Approaches within Higher Education: Analytic Abstractions and Everyday Experience*, in Perspectives on Thinking, Learning and Cognitive Styles. Mahwah: Lawrence Erlbaum Associates.
- Given, B. K. (1996). Learning Styles: A Synthesized Model, *Journal of Accelerated Learning and Teaching*, 21(1&2), 11-43.
- Grasha, A. F. (1996). *Teaching with Style: A Practical Guide to Enhancing Learning by Understanding Teaching and Learning*. Pittsburgh, PA: Alliance.
- Grasha, A.F and Riechmann, S. (1982). *The Grasha-Riechmann Student Learning Style Scales: Research Findings and Applications*. In: Keefe, J. (ed.), *Student Learning Styles and Brain Behavior*, Reston, VA: NASSP.

- Güven, Z. Z. (2007). *Öğrenme Stillerine Dayalı Etkinliklerin Öğrencilerin Dinleme Becerisi Erişileri, İngilizce Dersine Yönelik Tutumları ve Öğrenilenlerin Kalıcılığına Etkisi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya
- Hasırcı, Ö., K.(2006). Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Çukurova Üniversitesi Örneği, *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 2 (1): 15-25
- Horn, C. (2002). Raising expectations of children from poverty, *Gifted Education Press Quarterly*, 16(4), 2-5.
- Kaplan, E.J and Kies, D.A. (1995). Teaching Styles and Learning Styles: Which Came First? *Journal of Instructional Psychology*, 22, 29-34.
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım
- Levent, F. (2011). *Üstün Yetenekli Çocukların Hakları*, İstanbul: Çocuk Vakfı Yayınları,
- Saban, A. (2000). *Öğrenme Öğretme Süreci: Yeni Teori ve Yaklaşımlar*, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Şimşek, N. (2002). Big16 Öğrenme Biçimleri Envanteri, Ankara Üniversitesi, *Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 1 (1), 33-37.
- Tatar, E. ve Tatar, E. (2007). Öğrenme Stillerine Dayalı Öğretim, *Journal of Qafqaz University*, 20(13), 126-130.
- Tüysüz, C., Karakuyu, Y. & Aydın, H. (2008). Exploring the Gifted Students' Learning Styles, 2nd International Conference on Special Education, Divan Mares Hotel, Marmaris, Muğla, Turkey
- Uzuntiryaki, E., Bilgin, N. ve Geban, Ö. (2003). *The Effect of Learning Styles on High School Students' Achievement and Attitudes in Chemistry*, Paper presented at the Annual Meeting of the National Association for Research in Science Teaching, Philadelphia, PA, (ERIC Document Reproduction Service No. ED 475 483).
- VanTassel-Baska, J. and Stambaugh, T. (2005). Challenges and Possibilities for Serving Gifted Learners in the Regular Classroom, *Theory into practice*, 44(3), 211-217.